

מקורות לשיעור בתפארת ישראל

1. פחד יצחק, יהו"כ, מאמר ד

"הנה בחצר המלך... ישנים כלא שננתנו על תפkid קל בעל ערך פחות, וישנם כלא שננתנו על תפkid מסוים, שככל מעמדו של המלך תלוי בו... הבדל הערך העיקרי שיש בין השר ובין העבד הוא במקומות הנגיעה של פעולתם. שפעולתו של השר... נוגעת בעיקר בהנחת המלכות, בעוד אשר העבד... נוגע הוא בפרט קטן של קרון זיוית בחצר המלכות...".

2. רשות, דבריím ל", י"ט

"אמר להם הקב"ה לישראל, הסתכלו בשמיים שבראותו לשמש אתכם, שמא שינו את מדרתם, שמא לא עלה גלגל חממה מן המזרחה והאייר לכל העולם... הסתכלו בארץ שבראותו לשמש אתכם, שמא שינתה מידתיה, שמא זרעתם אותה ולא צמחה, או שמא זרעתם חיטים והעלתה שעורה".

3. גבורות ה', פנ"ב

"הפעלים תמצאו אותם מיוחדים, שלא יצא דבר מכל דבר. כמו שתראה... כי האדם יולד אדם והשור שור... והפועל הוא לפי עניין הפעול, ודבר זה נראה בכל הדברים הטבעיים. הפולה דומה מתייחס אל הפעול. כי כאשר נ麝ך מן האש פועלה, נמשך היבש, לפי עניין האש שהוא יבש. וכן הילichות מן המים תמיד מתייחס הפולה אל הפעול, ודבר זה מוסכם מן המעניינים... ולא מצאנו דבר אחד מתייחס אל שני פעולים... כי אם הוא מיוחד לפועל הגדל, אי אפשר לפועל פועל קטן דבר זה".

4. דרך החיים, הקדמה

"יש לדעת כי הפעולה אשר נמצא מן הפעול מתadmeh al הפעול... הלא תורה כי האש יפעול חום, וזה הפעולה הבאה מן הפעול מתadmeh al הפעול שהוא האש, שהוא חם. וכן המים פעולים ליחות, כי הפעולה מתadmeh al הפעול".

5. גור אריה, במדבר, פל"א, אות יח

"זע, כי ההבדל שיש בין בעלי חיים ובין האדם, כי הבעלי חיים הם חומריים, והאדם שיש בו נפש נבדלת, אינם חומרי כמו הבעלי חיים, ודבר זה מבואר.

6. רמב"ן, בראשית ב

"כי האדם היה עשה בטבעו מה שראו לעשות... כאשר יעשו השמיים וכל צבאם, פועל אמת שפעולתם אמת, ולא ישנו את תפkidם, ואין להם במעשיהם אהבה או שנאה. ופרי האילן הזה היה מולד הרצון והחפץ שיבחרו אוכליו בדבר או בהפטו, לטוב או לרע".

7. גבורות ה'

הנה דבר ידוע, אף כי ישראל והאותות הם שווים משתתפים בדבר הנגלה, ותורה שיש לכל בני אדם ראש ידים ורגלים, ואין חלוק ביניהם. אבל שלא יהיה שום חלוק בין ישראל לאומות בדבר הפנימי, דבר זה אינו כלל. ואף חכמי האומות מודים בזה שיש לאומות מחולקות לכל אחת ואחת מצל בפני עצמן... ואנו אין תולים החילוק הזה במלך ומלך, אבל לנו אומות שיש לכל אחת ואומה שר מיוחד. כמו שמכר בכתוב (דניאל, כ) שר פרס שר יון... הרי כי האומות דביקים בכוח מיוחד, וישראל דביקים בכוח קדוש, הוא השם יתברר, אשר הבדיל אותן מן העמים ולקחן אליהם. ואין ספק כי יש לאומות הכהנה פנימיות שעל ידי אותן הכהנה מוכנים להתדבק בכך שלהם, ויש לישראל הכהנה פנימית שעל ידי אותה הכהנה דביקים בו יתברך, וכך אף אם כל בני אדם מתadmehם בדברים המורגשים והחיצוניים, מובלטים הם בכך פנימי".

8. גבורות ה', פע"ב

"מה שנמצא בישראל דבוק שכינה ושפע הנבואה על שאר אומות, שאין להם דבר זה. כמו שיש לנו הארץ יתירה, שיש להם השכל - על ידי הכהנה שביהם. על שאר בעלי חיים, שאין להם השכל. ואם אתה אומר שהיה זה بلا הכהנה מיחודה באומה שיקבלו אלו המעלות, קבלו את המעלות האלו האלוהים הנבואה והשכינה, אם כן גם כן יכול להיות שיקבל הבועל חי של האנושי بلا הכהנה מיחודה. אבל דבר זה בודאי לא יתכן. וכך כן לא יוכל לקבל השכל ישראל דבריהם אלו بلا הכהנה מיחודה בנפשם... כי בודאי הבועל חי ממאן יוכל לקבל השכל מצד שאין הכהנה לו לזה, ולא נמצא הכהנה באומות לTORAH, כי אם בישראל שיש להם הכהנה".

9. גבורות ה', פס"ז

"אם אתה שואל למה נבחרו ישראל בפרט להיות שכינתו עם ישראל. ודבר זה יש לך לדעת... כי אי אפשר לך לומר של כל האומות בשוה, שאם כן הי' כלם בעלי חסרון. וזה כי התהותונים - בהם שהם תחנות - מצד זהה דבק בהם חסרון, ואיןם בשלימות לגמרי. ולפיכך אם היו כל התהותונים וכל האומות בשוה, היו כלם בעלי חסרון מצד שהם תחנות. אבל עכשו שהנבחרים הם חלק ייחידות, לא הכל, מעתה אף על גב שהם תחנות, מכל מקום דבק בהם עניין אלוקי בחלק מהם, כי על חלק בהם לא יכול שום חסרון ותחנות כמו שייפול על הכל... וזהו חלק השם יתברך, הוא יעקב וזרענו, שדבק בהם עניין אלוקי. ועתה במאה שהנמצאים הם תחנות, וראוי אל התהותונים מדרישה פחותה, עניין זה הוiot העכו"ם. ובמא שיש בעולם מדרישה עליונה ומעלה גודלה, כי השם יתברך נקרא 'אל עולם' (בראשית כ"א, ל"ג), ואם כן אלקוטנו על התהותונים גם כן, וזה בחלק ממנו בלבד, שנקרו שמו יתברך עליהם, ותליך זה הוא יעקב וזרענו. משל זה אם לא היה נברא האדם בעלبشر ואברים פחותים, לא היה אפשר שייהי נמצא האבר הנכבד - הראש והמות. כי איך אפשר זה